

แนวคิดในการกำกับดูแลการออกและเสนอขาย ตราสารหนี้ระยะสั้น

เอกสารนี้ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการอธิบายแนวความคิดในการปรับปรุงแนวทางในการกำกับดูแลการออกและเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้น และเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลดังกล่าว

ทั้งนี้ โปรดส่งข้อคิดเห็นกลับไปยังฝ่ายจดทะเบียนหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, ชั้น 13 อาคารดีทีแฮลิ้ม ทาวเวอร์สบี ถนนวิทญู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือทางโทรศัพท์ 0-2651-5949 หรือทาง e-mail address : corporat@sec.or.th ภายในวันที่ 31 มกราคม 2546 เพื่อสำนักงานจะได้รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาใช้ประกอบการพิจารณาแนวทางการกำกับดูแลการออกและเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้นให้มีความเหมาะสมมากขึ้นต่อไป

สำนักงานขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมา ณ โอกาสนี้

แนวคิดในการกำกับดูแลการออกและเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้น

ในช่วงปีที่ผ่านมาธุรกิจหันมาระดมทุนผ่านการออกตราสารหนี้กันมากขึ้น โดยเฉพาะตราสารหนี้ระยะสั้น เช่น การออกตั๋วเงิน ประกอบกับความสะดวกในการออกตั๋วเงินเมื่อเปรียบเทียบกับ การออกหุ้นกู้ การออกตั๋วเงินจะมีความสะดวก รวดเร็วกว่า และมีต้นทุนการออกที่ต่ำกว่า ธุรกิจจึงหันมา ระดมทุนโดยการออกตั๋วเงินกันเป็นจำนวนมาก และเริ่มกระจายไปสู่ผู้ลงทุนในวงกว้างมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลและพัฒนาตลาดทุนของประเทศให้มีประสิทธิภาพ ยุติธรรม โปร่งใส และน่าเชื่อถือ โดยในส่วนของกระบวนการระดมทุนโดยการออกและเสนอขายหลักทรัพย์นั้น สำนักงานมีหลักการในการกำกับดูแลที่สำคัญ 2 ประการคือ เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ให้ได้รับข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ และอำนวยความสะดวกกับผู้ออกหลักทรัพย์ในการระดมทุนให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ข้อแตกต่างระหว่างหุ้นกู้กับตั๋วเงิน

1.1 วัตถุประสงค์ในการออกตราสาร : การริเริ่มนำตั๋วเงินมาใช้ชำระหนี้ระยะสั้นก็เพื่อ วัตถุประสงค์ทางการค้าที่มีลักษณะเป็น commercial instrument กล่าวคือ ใช้เพื่อเป็นหลักประกันให้กับ ผู้ขายสินค้าจากผู้ซื้อหลังจากที่มีการตกลงทางการค้ากันแล้ว ตั๋วเงินจึงมักจะมีระยะเวลาการไถ่ถอน ค่อนข้างสั้น คือ ประมาณ 3-6 เดือน ทางการจึงมักจะไม่เข้าไปกำกับดูแลเนื่องจากถือว่าทั้งผู้ออกและผู้ซื้อ รู้จักกันเป็นอย่างดี กระบวนการออกตั๋วเงินจึงทำได้ง่าย สะดวก และต้นทุนต่ำ ในขณะที่การออกหุ้นกู้มี วัตถุประสงค์ในการระดมทุนในระยะยาวที่มีลักษณะเป็น financing instrument ระยะเวลาการไถ่ถอนจึง มักจะมีอายุที่ยาวกว่าตั๋วเงิน มูลค่าการเสนอขายก็จะมีวงเงินที่สูงกว่ามาก

1.2 การมีตลาดรองเพื่อการซื้อขาย : เนื่องจากตั๋วเงินมีลักษณะเป็น commercial instrument ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บังคับชำระหนี้ตามสัญญา ไม่มีการจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ถือตั๋วเงิน การซื้อขายตั๋วเงินจึงต้องใช้วิธีสลับหลังและส่งมอบโดยไม่มีการจดทะเบียนการโอนแต่อย่างใด จึงไม่เหมาะ กับการซื้อขายเปลี่ยนมือในตลาดรอง ในขณะที่หุ้นกู้ซึ่งมีลักษณะเป็น financing instrument ที่มีการออก ในแต่ละรุ่นเป็นมูลค่าที่ค่อนข้างสูง และเป็นตราสารที่มีลักษณะเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถซื้อขาย เปลี่ยนมือกันได้ในตลาดรอง

1.3 ความรับผิดชอบตามกฎหมาย : ในกรณีตัวเงินนอกจากความรับผิดชอบตามกฎหมายตามสัญญาของผู้ออกตัวเงินแล้ว ผู้สลักหลังโอนอาจถูกไต่เบี่ยให้รับผิดชอบด้วยก็ได้ ในขณะที่หุ้นกู้ ผู้ออกหุ้นกู้จะเป็นผู้รับผิดชอบตามข้อกำหนดสิทธิเพียงผู้เดียว ผู้สลักหลังการโอนไม่ต้องถูกไต่เบี่ยให้รับผิดชอบ

2. สภาพปัจจุบันและประเด็นปัญหา

ในอดีตที่ผ่านมา สำนักงานได้มีแนวคิดในการกำกับดูแลการออกตัวเงินและหุ้นกู้ให้มีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ในการออก และข้อจำกัดทางกฎหมายตามที่กล่าวมา โดยกำหนดให้การออกตัวเงินที่มีลักษณะเป็นการค้า หรือเป็นตัวเงินที่สถาบันการเงินเป็นผู้ออก อาวัล หรือรับรอง รวมทั้งตัวเงินที่มีมูลค่าหน้าตัวตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป ไม่เข้าข่ายเป็นหลักทรัพย์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ทั้งนี้ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการตกลงทางการค้า หรือเป็นตัวเงินที่สถาบันการเงินเป็นผู้ออกเป็นการประกอบธุรกิจทางค้าปกติ ซึ่งเป็นตัวเงินที่เป็นความเสี่ยงของสถาบันการเงินที่มีธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับดูแลผู้ออกตัวเงินอยู่แล้ว และตัวเงินที่มีมูลค่าสูง ๆ ซึ่งเป็นการออกเพื่อเป็นสัญญาการกู้ยืมเงินกันเองในหมู่คนใกล้ชิดที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ทางارجจึงไม่จำเป็นต้องเข้าไปกำกับดูแลแต่อย่างใด

ในขณะที่การออกหุ้นกู้เป็นการระดมทุนระยะยาวและกระจายสู่ผู้ลงทุนในวงกว้างกว่า สำนักงานจึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกและเสนอขายหุ้นกู้ เช่น จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูล (filing) และมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารก่อน เพื่อให้ความคุ้มครองนักลงทุนทั่วไปได้มีข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจ

อย่างไรก็ดี ด้วยผลของความแตกต่างของการกำกับดูแลระหว่างการออกตัวเงินกับหุ้นกู้ตามที่กล่าวมา จึงทำให้ผู้ต้องการระดมทุนเสี่ยงมาออกตัวเงินแทนการออกหุ้นกู้ เพราะทำได้ง่าย สะดวก และมีต้นทุนที่ต่ำกว่า จึงทำให้ภาพการระดมทุนผ่านการออกตราสารหนี้มีการเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทั้งนี้ หากปล่อยให้มีการใช้ตัวเงินเป็นเครื่องมือในการระดมทุนอย่างแพร่หลายต่อไปเรื่อย ๆ ในอนาคตหากผู้ออกตัวเงินจำนวนมากผิมนัดชำระหนี้ตามตัวเงิน และมีการฟ้องร้องไต่เบี่ยกันอย่างกว้างขวางแล้ว ก็อาจกระทบต่อความเชื่อมั่นในการระดมทุนและการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ทั้งระบบได้

นอกจากภาพการระดมทุนที่เบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์ที่แท้จริงแล้ว การระดมทุนผ่านการออกตัวเงินจำนวนมาก ๆ ยังก่อให้เกิดปัญหาอีกหลายประการ ดังนี้

2.1 ด้านการเปิดเผยข้อมูลของผู้ออกตัวเงิน เนื่องจากทางการไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะกำกับดูแลการออกตัวเงินเพราะเห็นว่าเป็นตราสารทางการค้า การนำตัวเงินมาใช้เพื่อประโยชน์ในการ

ระดมทุน จึงทำให้ทางการไม่มีข้อมูลปริมาณการออกตั๋วเงินที่หมุนเวียนอยู่ในตลาดว่า มีจำนวนมากน้อยเท่าใด ผู้ลงทุนก็ไม่อาจทราบได้ว่า ผู้ออกตั๋วเงินแต่ละรายมีการออกตั๋วเงินทั้งหมดเป็นจำนวนเท่าใด จึงทำให้ผู้ลงทุนไม่สามารถประเมินค่าความเสี่ยงของตั๋วเงินที่ถืออยู่ได้

นอกจากนี้ การที่ทางการไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการเปิดเผยข้อมูลเหมือนการออกหุ้นกู้ การเปิดเผยข้อมูลจึงขึ้นอยู่กับอำนาจต่อรองของผู้ลงทุน ซึ่งมักจะได้รับความร่วมมือในการซื้อตั๋วเงินเมื่อแรกออก แต่หากตั๋วเงินมีระยะเวลาไถ่ถอนที่ยาว การขอข้อมูลเพิ่มเติมภายหลังมักจะทำได้ยาก

2.2 ด้านความเสี่ยงของตราสาร นอกจากความเสี่ยงในการบังคับชำระหนี้ และความเสี่ยงจากการถูกไถ่เบีย้ในการโอนสิทธิ์หลังของผู้ลงทุนในตัวเงินแล้ว ในด้านผู้ออกตั๋วเงินก็มีความเสี่ยงจากการชักจูงนำไปตัวปลอมมาชำระหนี้ การสูญหายของตั๋วเงิน หรือการลงนามโดยผู้ไม่มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท

2.3 ด้านการกำกับดูแลของทางการ การที่ตั๋วเงินและหุ้นกู้ซึ่งเป็นตราสารหนี้เหมือนกัน แต่มีเกณฑ์การกำกับดูแลที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการเสี่ยงใช้ตั๋วเงินเป็นเครื่องมือการระดมทุนแทนหุ้นกู้ ทำให้ทางการไม่สามารถกำกับดูแลการออกตราสารดังกล่าวได้ตามวัตถุประสงค์

3. แนวคิดในการกำกับดูแล

หลักการ :

(1) หลักเกณฑ์การกำกับดูแลการออกตราสารหนี้ระยะสั้นควรจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริง

(2) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำกับดูแลการออกตราสารหนี้ระยะสั้นทุกประเภทควรจะเท่าเทียมกัน

(3) อำนาจความสะดวกให้ภาคธุรกิจระดมทุนได้มีประสิทธิภาพ และผู้ลงทุนควรมีข้อมูลเพียงพอต่อการตัดสินใจ

แนวทางที่เสนอ

เพื่อให้การกำกับดูแลการออกตราสารหนี้ระยะสั้นเป็นไปตามหลักการข้างต้น สำนักงานจึงเห็นว่า ควรออกประกาศเกี่ยวกับการออกตราสารหนี้ระยะสั้นขึ้นมาฉบับหนึ่ง เพื่อใช้บังคับทั้งสำหรับการออกหุ้นกู้ระยะสั้นและตั๋วเงินอย่างเท่าเทียมกัน ส่วนการที่ภาคธุรกิจจะเลือกออกหรือลงทุนในตราสารประเภทใดก็ปล่อยให้ไปตามกลไกตลาด การใช้แนวทางดังกล่าวจะมีผลให้การออกหุ้นกู้ระยะสั้นทำได้สะดวกขึ้นกว่าหลักเกณฑ์ปัจจุบัน ขณะเดียวกันการออกตั๋วเงินก็ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นด้วย จากปัจจุบันที่ส่วนมากจะไม่ถูกกำกับดูแลเลย

การปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางข้างต้น จำเป็นต้อง (1) กำหนดให้ตั๋วเงินที่ออกเพื่อระดมทุนเข้านิยามเป็น “หลักทรัพย์” ตาม พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ ก่อน เพื่อให้สามารถนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ

การออกและเสนอขายหลักทรัพย์มาใช้บังคับกับการออกตั๋วเงินได้ และ (2) กำหนดหลักเกณฑ์การออกตราสารหนี้ระยะสั้นที่มีความคล่องตัวสำหรับภาคธุรกิจ และขณะเดียวกันก็มีการเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ลงทุนตามสมควร ดังนี้

1. ปรับปรุงนิยามตั๋วเงินที่เป็นหลักทรัพย์

เห็นควรกำหนดนิยามตั๋วเงินที่เป็นหลักทรัพย์ให้ครอบคลุมถึงการออกตั๋วเงินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการระดมทุนทั้งหมด ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ด้านตั๋วเท่าใด (ปัจจุบันยกเว้นตั๋วเงินที่มีมูลค่าหน้าตั๋วตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป ไม่ถือเป็นหลักทรัพย์) อย่างไรก็ดี เพื่อให้การใช้ตั๋วเงินในทางการค้าปกติยังดำเนินต่อไปได้โดยไม่เป็นอุปสรรค จึงยังคงยกเว้นให้ตั๋วเงินที่มีลักษณะต่อไปนี้ไม่ถือเป็นหลักทรัพย์

(1) ตั๋วเงินที่เป็นการออกเพื่อชำระหนี้ทางการค้า

(2) ตั๋วเงินที่สถาบันการเงินเป็นผู้ออกเป็นทางการค้า เป็นผู้อาวุ้ล หรือผู้รับรอง (ตั๋วเงินที่เป็นความเสี่ยงของสถาบันการเงิน)

(3) ตั๋วเงินที่ออกเพื่อวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงินตามสัญญาที่ผู้กู้ทำกับสถาบันการเงิน และในการโอนเปลี่ยนมือจะต้องโอนสัญญาเงินกู้ดังกล่าวไปด้วย

การกำหนดนิยามตั๋วเงินในลักษณะข้างต้นนี้ จะทำให้ตั๋วเงินที่ใช้เพื่อการระดมทุนอยู่ภายใต้เกณฑ์การกำกับดูแลเช่นเดียวกับหุ้นกู้ ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป

2. กำหนดเกณฑ์การออกตราสารหนี้ระยะสั้นเพื่อการระดมทุนทุกประเภทให้เท่าเทียมกัน

กำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการออกตราสารหนี้ระยะสั้น ซึ่งครอบคลุมทั้งตั๋วเงินและหุ้นกู้ที่เป็นการระดมทุนทั่วไป โดยมีนิยามของตราสารหนี้ระยะสั้น และเกณฑ์การกำกับดูแล ซึ่งจะแบ่งตามประเภทผู้ลงทุน ดังนี้ (โปรดพิจารณาแผนภาพสรุปเกณฑ์ที่เสนอตามเอกสารแนบ 1 และตารางสรุปข้อแตกต่างของเกณฑ์ปัจจุบันและเกณฑ์ที่เสนอตามเอกสารแนบ 2)

2.1 ความหมาย ตราสารหนี้ระยะสั้น หมายถึง ตั๋วเงินที่เป็นหลักทรัพย์และหุ้นกู้ระยะสั้นที่มีอายุไม่เกิน 270 วัน (จะมีข้อกำหนดห้ามออกตั๋วเงินเพื่อการระดมทุนทั่วไปที่มีอายุเกิน 270 วัน)

2.2 การเสนอขายผู้ลงทุนทั่วไป (public offering)

(1) เกณฑ์การอนุญาต

กำหนดให้ไม่ยุ่งยากเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ระดมทุน ดังนี้

- ผู้ออกต้องเป็นบริษัทไทยหรือธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาในประเทศไทย

- คณะกรรมการบริษัทมีมติอนุมัติการออกตราสารหนี้ดังกล่าว
- ขออนุญาตเพียงครั้งเดียว ครอบคลุมไปได้ 3 ปี

(2) เงื่อนไขการอนุญาต

บริษัทต้องจัดให้มีข้อกำหนดสิทธิ ซึ่งผูกพันบริษัทกับผู้ลงทุน เพื่อให้มีผล

ผูกพันทางกฎหมาย

(3) การเปิดเผยข้อมูล

ไม่บังคับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือเหมือนกับการออกหุ้นกู้ระยะสั้นในปัจจุบัน แต่กำหนดให้ยื่นแบบ filing โดยสามารถเลือกเปิดเผยข้อมูลในแบบ filing ได้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. เลือกเปิดเผยเฉพาะรายงานการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหรือบริษัท หรือผู้ค้ำประกัน หรือ

2. เลือกเปิดเผยข้อมูลตามแบบ 56-1

(4) หน้าที่หลังการขาย

ยื่นรายงานผลการขายภายใน 15 วันหลังปิดการขาย

การกำหนดเกณฑ์ตามแนวคิดข้างต้นจะมีผลต่อผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

(1) ด้านผู้ออกหุ้นกู้ ผลกระทบต่อการออกหุ้นกู้ระยะสั้นมีไม่มากนัก เนื่องจากเกณฑ์ที่เสนอข้างต้นยังคงมีความใกล้เคียงกับเกณฑ์ปัจจุบัน เพียงแต่มีทางเลือกในการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้คล่องตัวขึ้น

(2) ด้านผู้ออกตัวเงิน จะได้รับผลกระทบมากกว่าผู้ออกหุ้นกู้ เนื่องจากต้องขออนุญาตและเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น

(3) ด้านผู้ลงทุน จะได้รับข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนมากขึ้น โดยเฉพาะกรณีการออกตัวเงิน

2.3 การเสนอขายผู้ลงทุนสถาบัน (private placement)

(1) เกณฑ์การอนุญาต เงื่อนไขการอนุญาต และหน้าที่หลังการขาย

เหมือนกับกรณีการเสนอขายผู้ลงทุนทั่วไป

(2) เกณฑ์การเปิดเผยข้อมูล

เนื่องจากผู้ลงทุนสถาบันมีอำนาจต่อรองและสามารถดูแลสิทธิของตนเองได้ในระดับหนึ่ง จึงกำหนดเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่ยืดหยุ่นและผ่อนปรนกว่าการเสนอขายผู้ลงทุนทั่วไป ดังนี้

(ก) ผู้ออกยังคงต้องยื่นแบบ filing ต่อสำนักงาน แต่ไม่บังคับรูปแบบและเนื้อหาของการเปิดเผยข้อมูล โดยให้เป็นการตกลงกันระหว่างผู้ออกและผู้ลงทุน ทั้งนี้ ผู้ออกจะเลือกเปิดเผยเฉพาะรายงานการจัดอันดับความน่าเชื่อถือเท่านั้นก็ได้ โดยประโยชน์ของการที่ต้องยื่นแบบ filing

นี้ จะช่วยให้ผู้ออกต้องมีความรับผิดชอบต่องานของข้อมูลที่เปิดเผย และผู้ลงทุนมีสิทธิฟ้องร้องได้ตามมาตรา 82-86 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งจะเป็นมาตรการที่ทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้องกว่าการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะแก่ผู้ลงทุนซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของการออกตั๋วเงินในปัจจุบัน

(ข) กำหนดให้การ filing นี้เป็นการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้นในวงจำกัด ซึ่งไม่ได้เปิดเผยรายละเอียดของผู้ออกตราสารต่อผู้ลงทุนทั่วไป เนื่องจากผู้ลงทุนทั่วไปไม่สามารถเป็นผู้ลงทุนในตราสารหนี้ระยะสั้นที่เสนอขายตามข้อจำกัดการโอนตราสาร จึงไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลดังกล่าว

การกำหนดเกณฑ์การเสนอขายผู้ลงทุนสถาบันข้างต้นจะมีผลต่อผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

- (1) ด้านผู้ออกหุ้นกู้ น่าจะทำให้ผู้ออกหุ้นกู้ระยะสั้นได้สะดวกขึ้น โดยไม่ถูกบังคับให้จัดอันดับความน่าเชื่อถือตราสารเหมือนปัจจุบัน
- (2) ด้านผู้ออกตั๋วเงิน จะได้รับผลกระทบบ้าง เนื่องจากต้องขออนุญาตและเปิดเผยข้อมูล แต่ในการยื่นแบบ filing ก็ยังสามารถจัดทำข้อมูลตามที่ตกลงกันเองได้
- (3) ด้านผู้ลงทุน จะได้รับข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจลงทุนมากขึ้น ทั้งผู้ลงทุนในหุ้นกู้ระยะสั้นและตั๋วเงิน เนื่องจากการเปิดให้มีการ filing ในวงจำกัดได้ น่าจะทำให้ผู้ออกตราสารกล้าเปิดเผยข้อมูลต่อผู้ลงทุนมากขึ้น

2.4 การเสนอขายผู้ลงทุนในวงแคบ

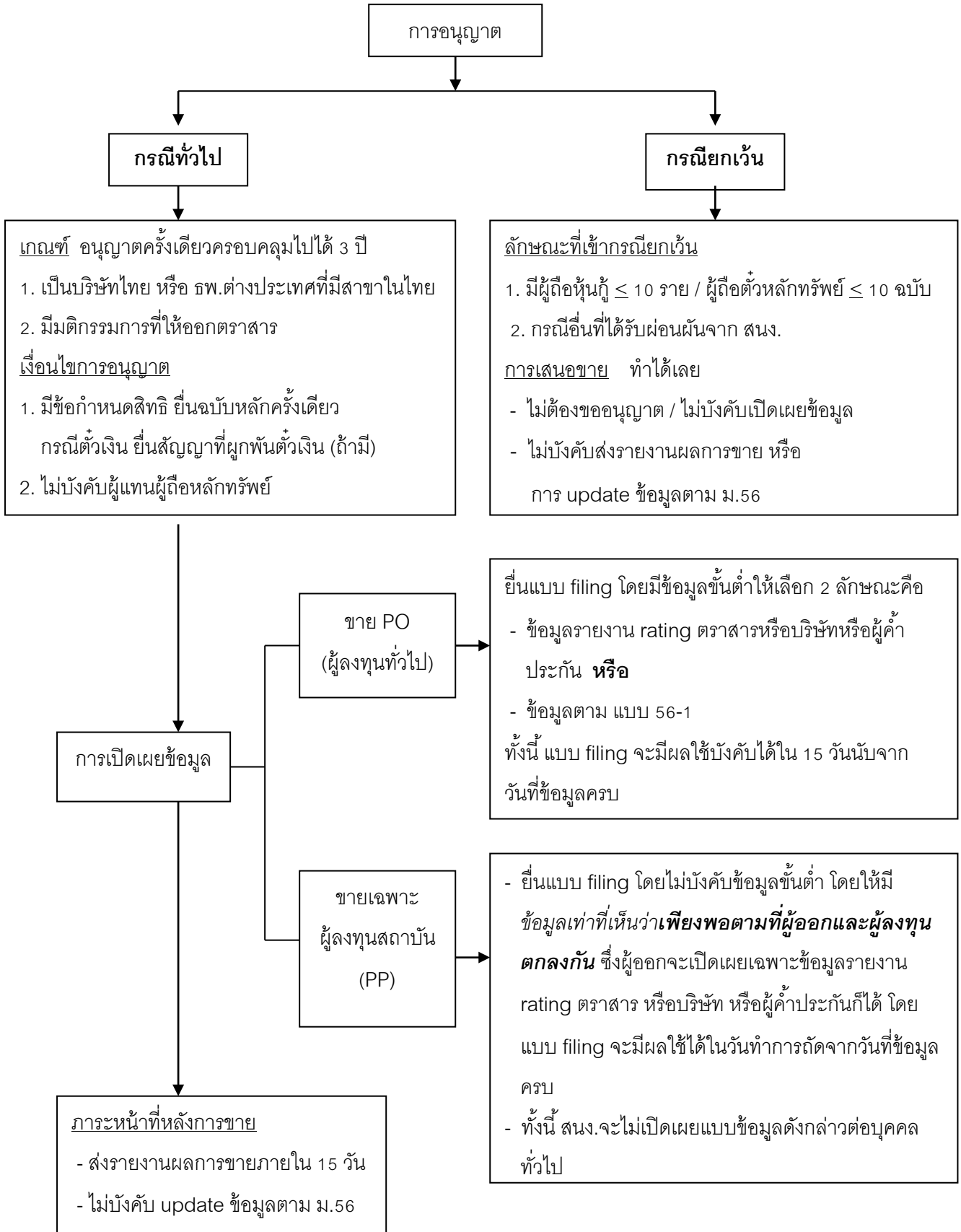
เพื่อมิให้เกณฑ์การกำกับดูแลตราสารหนี้ระยะสั้นข้างต้นมีผลกระทบต่อผู้ออกตั๋วเงินและหุ้นกู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการระดมทุนในแวดวงบุคคลใกล้ชิด จึงมีเกณฑ์ผ่อนปรนสำหรับกรณีการเสนอขายในวงแคบ ได้แก่ การออกตั๋วเงินที่เป็นหลักทรัพย์ไม่เกิน 10 ฉบับ ณ หนึ่งครั้งใด ๆ และการออกหุ้นกู้เสนอขายผู้ลงทุนไม่เกิน 10 ราย ซึ่งน่าจะเป็นการขายในกลุ่มบุคคลที่รู้จักกันเป็นอย่างดี โดยเห็นควรให้ได้รับอนุญาตเป็นการทั่วไป และไม่มีข้อบังคับเรื่องการเปิดเผยข้อมูลทั้งก่อนขายและภายหลังการขาย

จัดทำโดย

ฝ่ายจดทะเบียนหลักทรัพย์

29 พฤศจิกายน 2545

สรุปเกณฑ์การอนุญาตให้ออกและเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้น

หมายเหตุ การเสนอขายกรณีทั่วไป (PO และ PP) มีค่าธรรมเนียมรวม 10,000 บาท ทั้งโครงการที่ขออนุญาต

สรุปข้อแตกต่างของเกณฑ์การกำกับดูแลตราสารหนี้ระยะสั้นปัจจุบันและหลักการที่แก้ไข

เกณฑ์การกำกับดูแลการออกตั๋วเงินและหุ้นกู้ระยะสั้นในปัจจุบันจะมีความแตกต่างจากแนวคิดในการกำกับดูแลการออกตราสารหนี้ระยะสั้นตามแนวทางที่เสนอข้างต้นอยู่บ้างในบางประเด็น กล่าวคือ หากเป็นการเทียบกับการออกตั๋วเงินในปัจจุบัน แนวคิดที่เสนอจะกำหนดให้ผู้ออกตั๋วเงินเพื่อการระดมทุนจะต้องมีภาระเพิ่มขึ้น โดยมีเกณฑ์อนุญาตและการเปิดเผยข้อมูล แต่เพื่อมิให้เป็นภาระจนเกินไป จึงกำหนดให้การอนุญาตมีผล 3 ปี และการเปิดเผยข้อมูลกำหนดเป็นทางเลือกให้ผู้ออกเลือกได้ระหว่างการมี rating หรือการยื่นแบบเปิดเผยข้อมูล ในขณะที่หากเทียบกับการออกหุ้นกู้ระยะสั้นในปัจจุบันแล้ว จะเห็นได้ว่า เกณฑ์ที่เสนอใหม่จะมีแนวที่ผ่อนปรนมากขึ้น โดยมีรายละเอียดตามตารางที่สรุป ดังนี้

	หลักเกณฑ์ปัจจุบัน		หลักเกณฑ์ที่เสนอ ตราสารหนี้ระยะสั้น
	ตั๋วเงิน	หุ้นกู้	
1. เกณฑ์อนุญาต	- ออกได้เลย ถ้ามีไม่เกิน 35 ฉบับ ณ ขณะใด ๆ	1. เกณฑ์ยกเว้น ถ้าขายวงแคบ ต้องขออนุญาตแบบง่าย แต่ไม่บังคับ rating ไม่บังคับเปิดเผยข้อมูล 2. เกณฑ์ทั่วไป อนุญาตเป็นราย issuer มีผลไปได้ 1 ปี - เป็นบริษัทไทย ไม่ค้างส่งรายงานต่อทางการ ผู้บริหารไม่มีลักษณะต้องห้าม - มีข้อกำหนดสิทธิ - มีผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้	1. เกณฑ์ยกเว้น ถ้าขายวงแคบ อนุญาตให้ออกได้เลย ไม่บังคับ rating หรือเปิดเผยข้อมูล 2. เกณฑ์ทั่วไป อนุญาตเป็นราย issuer มีผลไปได้ 3 ปี - เป็นบริษัทไทย หรือ ธพ. ต่างประเทศที่มีสาขาในไทย - มีมติคณะกรรมการบริษัท อนุมัติให้ออกตราสาร - มีข้อกำหนดสิทธิ - ไม่บังคับให้มีผู้แทนผู้ถือหลักทรัพย์
2. เกณฑ์เปิดเผยข้อมูล	- ไม่บังคับใด ๆ	- มี rating หุ้นกู้ตลอดอายุ - ไม่บังคับ filing แต่ให้มีรายงาน rating หุ้นกู้แนบไปกับเอกสารโฆษณาชี้ชวน	- ยื่นแบบ filing โดยมีรายละเอียดข้อมูลแบ่งตามกรณีการขายผู้ลงทุนทั่วไป และขายสถาบัน
3. ภาระหลังขาย	- ไม่บังคับใด ๆ	- ไม่บังคับใด ๆ	- ส่งรายงานผลการขาย